

O SISTEMA PÚBLICO DE SERVIZOS SOCIAIS PERANTE A TERCEIRA VAGA DA PANDEMIA: DESAFÍOS E RETOS.

Mª Patrocinio Las Heras
Autora do libro “Trabaja Social y Servicios
Sociales. Conocimiento y Ética”. (2019).

RESUMO

Cando a crise social da actual pandemia impactou no Sistema de Servizos Sociais, en marzo de 2020, estes encontrábanse xa enfraquecidos por motivos previos a este andazo, os cales nada tiñan que ver coas necesidades da cidadanía. Este texto consiste nunha sistematización de apuntamentos sobre o colapso do Sistema, e as consecuencias deste, por conta da actual covid. A continuación, establecemos os alicerces do que entendemos debora ser un Novo Plano de Emerxencia Social para tratar, por último, do necesario Pacto de Reconstrución dos Servizos Sociais. Entendemos que o Sistema Público de Servizos Sociais debe tomar conta da crise social do mesmo xeito que a Sanidade tomou conta dos efectos da crise sanitaria.

PALABRAS CLAVE

Traballo Social, Servizos Sociais, covid 19, crise social, resposta á crise social.

RESUMEN

Cuando la crisis social de la presente pandemia impactó en el Sistema de Servicios Sociales, en marzo de 2020, estos se encontraban ya debilitados

por motivos previos a esta enfermidade, sin tener nada que ver con las necesidades de la ciudadanía. Este texto consiste en una sistematización de trazos acerca del colapso del Sistema, y las consecuencias de este, con motivo de la actual covid. Establecemos, a continuación, las bases de lo que entendemos debiera ser un Nuevo Plan de Emergencia Social para tratar, por último, del necesario Pacto de Reconstrucción de los Servicios Sociales. Entendemos que el Sistema Público de Servicios Sociales debe hacerse cargo de la crisis social de la misma forma que la Sanidad se hizo cargo de la crisis sanitaria.

PALABRAS CLAVE

Trabajo Social, Servicios Sociales, covid 19, crisis social, respuesta a la crisis social.

ABSTRACT

When social crisis of the present pandemic impacted on Social Services System, March 2020, they were already weakened for reasons prior to this disease, having nothing to do with the needs of citizens. This text consists in a systematization of lines about the collapse of the System, and its consequences, due to the current covid. The bases of what we understand should be a New Social Emergency Plan are established below to deal, finally, with the necessary Pact for Reconstruction of Social Services. It is understood that our Public System of Social Services must take charge of the social crisis in the same way that Health took charge of the health crisis

KEYWORDS

Social Work, Social Services, covid, social crisis, response to social crisis

INTRODUCCIÓN

No imaxinario e na memoria das persoas as profesións están vencelladas a situacións persoais e colectivas. Hoxe, o Traballo Social depárase perante a situación da pandemia e, como fixo desde os seus comezos, o noso corpo profesional debe ser reflexivo e propositivo neste escenario que muda cada día. Compre espallar e divulgar aquilo que analizamos, aquilo que sabemos; entre nós, por un lado, e entre profesión-disciplina e a sociedade, por outro. Xa estamos a ser inquiridas e inquiridos e debemos ter clara a resposta para cando, agora ou no futuro, alguén cuestione: onde está/ estivo, e que fai/ fixo o Traballo Social en 2020-21?

Nun momento no que certos sectores, voluntaria ou involuntariamente, pretenden esvaer a sólida traxectoria histórica dos Servizos Sociais en propostas de sistemas aínda por facer; nun momento no que a cidadanía olla cara as Administracións e profesións na procura de respostas ás súas necesidades, é tempo de continuarmos con achegas. Eis o propósito deste texto.

1. Avance dunha crise social acumulada

A crise xerada pola pandemia desvendou sucesivas agresións e erosións que o Sistema Público de Servizos Sociais acumula de forma notoria desde 1996. Desde esa data, houbo varios puntos de inflexión que fixeron que o Sistema no seu conxunto fose recuando. Podemos situar como referencias os seguintes momentos temporais:

1.1. Punto de partida: privatizacións en Servizos Sociais a partir de 1996

No 1996 dá comezo unha falta premeditada de financiamento público para o desenvolvemento do Sistema. Hai diñeiro, pero non vai para o Sistema: asistimos ao avance das privatizacións; a implantación de cortes sociais; ao enguedello de requirimentos burocráticos para acceder ao dereito ás prestacións básicas do sistema; á falta de recoñecemento e apoio á función de prescrición social das/os profesionais; ao amoreamento das demandas de servizos sociais sen desenvolvemento de investimentos públicos para a construción de Centros e Residencias de Servizos Sociais; agrávase a falta e o desleixo pola cobertura dos Ratios de Profesionais para garantir a calidade na atención social... .

Nesa etapa aconteceu que por parte de determinados gobernos neoliberais, lévase a cabo unha aberta política de mercantilización dos Servizos Sociais. O guión é coñecido: transfírense orzamentos públicos cara institucións sen outros fins que os lucrativos. Enxergase o Sistema de Servizos Sociais como potencial negocio e estes gobernos, e os seus aliados empresariais, van por el. O “mercado” zuga o Sistema público. Aconteceu coas Residencias de Servizos Sociais de Atención a Maiores; cos pregos de condicións de contratación, onde o criterio condicionante da valoración técnica profesional foi furtado polo de redución de custos económicos; co abandono do seguimento da xestión concertada, a cal incrementaba os custos inicialmente contratados por conta dunha suposta “revisión dos custos”, ao tempo que o financiamento público era conxelado ou suspendido co pretexto de non existir diñeiro dispoñíbel.

1.2. Crise financeira internacional de 2008 e os seus efectos en Servizos Sociais polos Cortes Sociais de 2012-13.

No contexto da etapa da Crise financeira internacional de 2008 e os seus efectos en Servizos Sociais, prodúcese os dramáticos Cortes Sociais de 2012-13. A crise utilizouse polas políticas de neoconservadores e neoliberais para reverter o modelo de Estado de Benestar universal e de responsabilidade pública, recuando progresivamente na protección xurídica e técnica dos dereitos sociais da cidadanía. Os Servizos Sociais foron o Sistema Público do Estado de Benestar máis maltratado no cadro desta crise. Entre as medidas adoptadas en 2012-13, cuxos efectos permanecen na actualidade, destácase:

- Reducíronse drásticamente os dereitos en prestacións que xestionan os Servizos Sociais Básicos municipais, modificando a Lei de Réxime Local 7/1985.
- Canto á Rede de profesionais que sostén o Sistema Público de Servizos Sociais, os cortes sociais supuxeron en 2013, no orzamento de Servizos Sociais do Estado, unha redución do 37%. No 2013 rexistráronse 426.200 empregos públicos en Servizos Sociais en España entretanto en 2010 había 482.900. Nese curtísimo período foron destruídos 56.700 empregos públicos en servizos sociais¹.
- Leváronse a cabo reformas administrativas para asentar cortes sociais en dereitos subxectivos recoñecidos na Lei 39/2006, de Promoción da Autonomía persoal e atención ás persoas en situación de Dependencia.
- Realizáronse reformas legislativas tendentes á reorientación dos dereitos de saúde e dos dereitos en servizos sociais, cara a súa aplicación vinculada a “condicións laborais”, e no seu defecto, a “carencia de recursos” (pobreza) o que supón institucionalizar a máis perigosa dualidade social.

Adicionalmente, nese tempo, os cortes da achega do Estado para o Plano Concertado de Prestacións Básicas de Servizos Sociais das Corporacións Locais provocaron grandes déficits nos servizos sociais da rede básica de primaria, porén, en simultáneo, medraba de xeito exponencial a demanda por situacións de emerxencia social.

En síntese, os cortes sociais e as reformas legislativas que nesta etapa desregularon dereitos sociais provocaron un retroceso de dereitos da cidadanía. Isto foi tanxíbel no aumento da desigualdade, a pobreza e a exclusión social, poñendo en risco ou facendo inviábel a sustentabilidade

¹ Costa Navarro, R. (2014). El impacto de la crisis en la destrucción de empleo en sector servicios sociales (2011-2013). Madrid: CC.OO. Federación de servicios a la ciudadanía.

da vida e da dignidade das persoas, a convivencia e a cohesión social. Eses eran os vimbios, as recentes crises acumuladas, cos que chegamos a marzo do pasado ano.

1.3. Colapso dos Servizos Sociais no contexto da Pandemia 2020-21

Os Centros de Servizos Sociais de Atención Primaria, aínda que foron cualificados como servizos esenciais, estiveron parcialmente pechados na maioría dos Concellos. Dese xeito, as demandas sociais deriváronse cara a Atención Social Telemática. Podemos obter algunhas constatacións do acontecido:

- Colapsou a Atención Social Telemática, ao incrementarse de forma exponencial a demanda de Axudas de Emerxencia por carencia de cobertura de necesidades básicas no fogar, especialmente de alimentos.
- A maioría dos Concellos non comezaron ata maio a Aplicación das Axudas Económicas de Emerxencia Social, encontrando grandes dificultades de aplicación, malia que o Goberno estatal tiña establecido dispoñibilidade orzamentaria ás Corporacións Locais “para financiar as axudas económicas e todas as prestacións de servizos xestionadas polos servizos sociais de atención primaria e de atención á dependencia que veñen recollidas no Acordo do Consello Territorial de Servizos Sociais e do Sistema para a Autonomía e Atención á Dependencia”, segundo foi establecido no Real Decreto Lei 8/2020 de 18 de marzo.
- En determinadas Comunidades Autónomas, para previr o colapso dos Hospitais e UCIS, non se admitiron a persoas maiores que vivían nas Residencias de Servizos Sociais, malia a resolución do Goberno do Estado de non excluír por criterios de idade, ou outros criterios alleos ao diagnóstico clínico individualizado.

Desta maneira, as demandas por necesidades urxentes amoreáronse na maioría dos Concellos, sen atinxir respostas proporcionais á emerxencia social debido, por unha banda, ao atraso burocrático de trámites administrativos impostos, e por outra, á unha excesiva carga de traballo orixinada na carencia de persoal acumulada polos drásticos cortes en persoal de Servizos Sociais de crises anteriores. Unhas eivas das que estabamos lonxe de recuperarnos en marzo do pasado ano.

1.3.1. Efectos perniciosos nos Servizos Sociais / servizos esenciais, manifestados de forma significativa no contexto da actual pandemia.

Nestes meses de andazo, as e os traballadores sociais constatamos:

- O medre exponencial de demandas por necesidades sociais básicas. Prodúcese, especialmente en determinados barrios de grandes cidades, as chamadas filas da fame ás que dan cobertura ONGs e Asociacións Veciñais, quen demandan que o Sistema Público de Servizos Sociais asuma a aplicación das Axudas de Emerxencia Social.
- A exclusión sanitaria das persoas maiores que conviven en Residencias de Servizos Sociais, nalgunhas Comunidades Autónomas.
- O falecemento de persoas en situación de dependencia, en listas de agarda. Comprende medidas urxentes para non abandonar ás máis de 400.000 persoas dependentes que están agardando un procedemento.
- As peticións de persoas sen fogar para aloxamentos alternativos ás que non se lles dá cobertura.
- A inviabilidade para a conciliación da vida familiar e laboral, en xeral, e, en particular, cando os proxenitores son persoal traballador de servizos esenciais con labor presencial, e non se dispón de outra axuda familiar, ou esta encóntrase con imposibilidade de desprazamento debido aos peches perimetrais, confinamentos, ou corentenas.
- O déficit de cobertura de protección ás mulleres, e ás súas crianzas, vítimas de violencia de xénero.
- Os enterramentos con total ausencia de familiares ou persoas achegadas, sen cobertura dun Plan de Atención psicosocial-familiar para os procesos de despedimento e dó polas persoas afectadas polo coronavirus.
- A falla de apoios a familias e fillos/as con discapacidade, por carencia de reforzos de persoal nos Centros, para o cumprimento das medidas de cuidados, contención e distancia social.
- O déficit da Prestación da Axuda a Domicilio e Teleasistencia a un grande número de persoas que viven soas. Persoas que están en isolamento social e familiar, e están a finar nos seus fogares sen a debida atención social.
- A fenda dixital, por carencia de dispositivos electrónicos das persoas en situación de necesidade, o cal impide realizar solicitudes de cobertura social en institucións públicas onde os rexistros están pechados, sendo establecido o requirimento de solicitudes mediante aplicacións electrónicas.

2. Por un Novo Plano de Emerxencia Social

Co gallo da Petición de Prórroga do Estado de Alarma, realizada o 20 de maio de 2020 no Congreso dos Deputados, o presidente do Goberno expresou que cumpría “resolver urxentemente o que non pode agardar”. Nesta terceira vaga de 2021, en materia de Servizos Sociais compre avaliar as actuacións realizadas nestes longos meses de pandemia, os déficits sinalados na sección anterior e outros detectados a partir da nosa intervención profesional. Como traballadoras/es sociais debemos destacar, analizar e sintetizar as boas prácticas detectadas, aquelas que puidesen dar lugar á implantación de medidas adecuadas para contar cun Plano de Emerxencia Social derivado da nosa experiencia acumulada como profesión. Este Plano non debería durar unicamente o tempo que se manteña a pandemia (imos pola terceira vaga; non podemos descartar novas vagas e gromos; mesmo, descoñecemos as repercusións sociais da situación presente). Entendemos que debe ser subliñada a situación de crise social, e non só sanitaria, ou dun sector específico da actividade produtiva, xerada no contexto do andazo.

Así, o Plano de Emerxencia Social deberá contar, cando menos, coas seguintes medidas:

- Axudas de Emerxencia Social Individualizadas Non Periódicas dos Concellos: estas Axudas deben ser aplicadas e mantidas por procedemento de urxencia, sen máis requirimentos que a prescrición da Traballadora/Traballador Social como profesional de referencia do Sistema Público Municipal de Servizos Sociais.
- Regulación polo Goberno de Normativa sobre o carácter específico das Axudas de Emerxencia Social das Administracións Públicas: garantías orzamentarias para a súa aplicación inmediata; dispoñibilidade de caixa; fiscalidade do gasto a posteriori; recoñecemento de crédito ampliable do orzamento destas Axudas. Consonte ao anterior debe ser modificado o Artigo 2.4 da Lei 38/2003 de Subvencións, na que se establecen os supostos que “*Non teñen carácter de subvencións*” co obxecto de incluír entre eses supostos as Axudas de Emerxencia Social das Administracións Públicas.
- Potenciar os Centros de Servizos Sociais Municipais de Atención Primaria, os cales han xestionar as medidas do Plano de Emerxencia Social no que atinxe ás competencias das Corporacións Locais. Neste senso, proponse :
 - Creación de Unidades de Urxencia Social Presencial, nos Centros de Servizos Sociais Municipais de Atención Primaria.

- Aplicación urxente do financiamento necesario para evitar o colapso da atención social das unidades de Traballo Social dos Centros de Servizos Sociais, de acordo co ratio que o 5 de xuño de 2020 o *Consejo General del Trabajo Social* declarou necesario para unha intervención social de calidade perante a Comisión para a Reconstrución Social e Económica, no Congreso dos Deputados.
- Ampliación das Equipas Interprofesionais de acordo á experiencia da súa intervención para dar cobertura á demanda realmente producida.
- Aloxamentos Provisorios de Emerxencia Social para toda persoa sen fogar; cobertura de Alternativa Residencial, previa ao peche dos Aloxamentos Provisorios, evitando que as persoas sen fogar fiquen de novo na rúa sen protección social.
- Aloxamento alternativo de emerxencia, ofrecendo cobertura a todas as mulleres e aos seus fillos/as, vítimas de violencia de xénero, confinadas con maltratadores.
- Garantir o dereito á saúde, universal e normalizada no Sistema Sanitario, das persoas maiores que viven en Residencias de Servizos Sociais e noutros Centros Residenciais, sen exclusións por idade, discapacidade, ou calquer outro criterio formulado que retire dereitos. Reforzo sanitario nas Residencias de Maiores e doutros Centros de Servizos Sociais que o precisen, previo Convenio e Protocolo de cooperación entre Sanidade e Servizos Sociais. Xeneralización do Servizo de Xeriatria en Ambulatorios de Especialidades, así como nos Hospitais.
- Cobertura de financiamento das prestacións de Servizos Sociais da Lei 39/2006 de Protección da Autonomía Persoal e Atención ás persoas en situación de dependencia: Aplicar os acordos establecidos no Pacto de Estado pola Dependencia e desenvolver medidas que promovan a prevención da autonomía persoal e a intensidade das prestacións.
- Garantir a Atención a Domicilio e a Teleasistencia avanzada, a toda persoa ou unidade de convivencia que o precise, de acordo ás necesidades derivadas da situación de confinamento, peche perimetral, e isolamento social. Compre incrementar as horas aplicábeis de coidados persoais, servizos domésticos, servizos de atención psicosocial e voluntariado social que acompañan esta prestación.
- Incremento do Financiamento do Plano Nacional Concertado de Prestacións Básicas de Servizos Sociais de Corporacións Locais para garantir o dereito aos Servizos Sociais da cidadanía, no nivel de proximidade máis achegado, os Concellos, de acordo coa previsión de custos

para a aplicación das medidas de competencia municipal do novo Plan de Emerxencia Social: Xestión das Axudas de Emerxencia Social; Programas de Axuda a Domicilio e Teleasistencia; Aloxamentos alternativos; Residenciais tales como Fogares, Casas de Acollida, Albergues, Pisos Tutelados; Miniresidencias Municipais; Programas de Inserción Laboral; Apoio ao Voluntariado Social... .

Será unha grande contribución para este novo Plano de Emerxencia Social, e para novos planos demandados por vindeiras crises, pór en funcionamento un Banco de Experiencias de Boas Prácticas producidas ao longo da experiencia acumulada en tempos de crise. Esas experiencias fornecerán un tesouro acumulado de Coñecemento e aplicación da Ética no Sistema Público de Servizos Sociais.

Nesta liña, o Plano de Servizos Sociais do Concello de Sagunto (na Comunidade Valenciana), elaborado pola compañeira Victoria Belis, é unha excelente mostra de Boas Prácticas Profesionais. O de Sagunto é un auténtico Plano Director e Coordinador de toda a actividade de emerxencia social do propio Concello, con todo o apoio da Alcaldía, da Corporación Municipal e a participación directa encomendada por Servizos Sociais de todos os outros Departamentos do Concello. Constatouse como, do mesmo xeito que na emerxencia sanitaria o goberno estatal deulle a dirección ao sistema de Saúde, no que atinxe á emerxencia social, o Concello de Sagunto soubo canalizar as necesidades esenciais de carácter social da cidadanía baixo a dirección dos Servizos Sociais. Todo un éxito do *Ajuntament* de Sagunto e dos traballadores municipais doutras Áreas, pódose ao dispor e baixo coordinación dos Servizos Sociais. Un grande éxito, tamén, da cidadanía traballando estreitamente como voluntariado dos Servizos Sociais. E, especialmente, todo un éxito das e dos Traballadores Sociais quen despregaron toda a súa capacidade de intervención, organización, coordinación e capacidade de xerar respostas perante todo o que se lles poñía? de manifesto, de xeito globalizado, ao servizo das necesidades das persoas máis directamente afectadas pola crise social xerada no contexto da pandemia: unha iniciativa que merece un grande recoñecemento social e profesional.

Estamos convencidas de que en todo o territorio do Estado español existen outras iniciativas que non se divulgaron aínda. Facemos un chamamento para que cada Colexio, no seu ámbito territorial, inicie unha escolma destas Boas Prácticas, pendentes de divulgación, para seren publicadas e partilladas por todo o colectivo profesional.

3. Pacto de reconstrución dos Servizos Sociais

Por conta das catro crises do Sistema Público de Servizos Sociais acumuladas antes do andazo de 2020-21, e a enorme crise social que está a xerar, neste

comezo de 2021 comece aplicar e desenvolver un Pacto de Reconstrución dos Servizos Sociais, demandado polas organizacións sociais e profesionais perante a Comisión de Reconstrución Social e Económica do Congreso dos Deputados para reconstruír e fortalecer o Sistema Público de Servizos Sociais e potenciar a súa capacidade para afrontar a atención social das persoas en situacións de necesidade social para a cobertura de necesidades sociais básicas no ámbito da convivencia persoal e social que competen ao Sistema Público de Servizos Sociais. Estas serían as catro propostas:

1. Artellamento e Coordinación dos Sistemas Públicos do Estado de Benestar Social, especialmente dos seus catro piares públicos: Educación, Sanidade, Seguridade Social e Servizos Sociais, así como dos servizos públicos de Emprego e Vivenda para facer efectiva, de forma transversal, a Inclusión Social, superando de vez todo tipo de discriminacións e exclusións institucionais. O tratamento integral e normalizado das necesidades básicas da cidadanía, require, pola súa vez, culminar a arquitectura do Estado de Benestar.
2. Do mesmo xeito que se fixo co reforzamento das políticas de ingresos económicos, creando o dereito ao Ingreso Mínimo Vital, procede colocar entre as prioridades da axenda política a Reconstrución e Reforzamento do Sistema Público de Servizos Sociais (único pilar do Estado de Benestar que carece dunha lei estatal) o cal require dunha Lei Estatal Xeral Básica de Servizos Sociais para garantir a aplicación efectiva do dereito universal ao Catálogo de prestacións de Servizos Sociais a toda a cidadanía española, con independencia do seu lugar de residencia, en condicións de igualdade.

Este reforzo pasa por potenciar e protexer as funcións das e dos profesionais dos Servizos Sociais; artellar a participación social e, especialmente, garantir o financiamento para facer efectivos os dereitos recoñecidos, a calidade na intervención social, a investigación, desenvolvemento e innovación do Sistema Público de Servizos Sociais, co mesmo status e tratamento institucional que corresponde aos Sistemas Públicos constituíntes, piares, do Estado de Benestar.

3. No contexto dunha Reforma da Constitución Española de 1978 debemos establecer como Dereitos Fundamentais Constitucionais, o Dereito aos Servizos Sociais, xunto coa Sanidade, a Seguranza Social e Prestacións Económicas Garantidas.
4. Desenvolver a participación social no Diálogo Social, incorporando, xunto cos interlocutores sociais históricos tamén aos Consellos Xerais de Colexios das profesións dos Sistemas Públicos do Estado de Benestar, incluído o *Consejo General de Colegios de Trabajo Social*, así como ás Asociacións Estatais de Defensa dos Sistemas Públicos do Estado de

Benestar, especialmente, no noso ámbito dos Servizos Sociais, a *Asociación Estatal de Directoras y Gerentes de Servicios Sociales*. Por outra banda, a función de interlocutores sociais das Organizacións Feministas, Organizacións Familiares, ONGs, e Institucións sen fin de lucro de Acción Social debe ser tamén recoñecida.

Debemos entender, a modo de epílogo deste texto, que as fallas máis prementes do Sistema de Servizos Sociais Públicos veñen, cando menos, da segunda metade dos anos 90. Fóronse concatenando crise após crise. É claro que, como profesionais do Traballo Social, non podemos ollar cara outro lado na responsabilidade que nos corresponda, pero non é menos certo que o noso contexto, malia as nosas denuncias e os nosos actos, ficou, e aínda está, moi afastado de ser o acaído. Mesmo así, continuamos; non perdemos capacidade de análise, e artellamos respostas aos déficits que nós propias/os observamos como profesión e disciplina. O Novo Plano de Emerxencia Social, para xa, e o Pacto de reconstrución dos Servizos Sociais, que tenta revertir agresións anteriores ao Sistema, son cadanseus instrumentos para facer o inmediato e, por outro lado, refacer o que nunca debeu ser esmiazado. Iniciativas como o Banco de Experiencias de Boas Prácticas, se son adoptadas polos Colexios, fomentaran o noso autoconecemento de cara a esta e a próximas situacións de crise. Nestes meses estraños e escuros de andazo compre reencontrarnos, como en moitas partes estamos a facer, co mellor da nosa traxectoria histórica e desempeño profesional. Ninguén esqueza: somos Traballo Social.

REFERENCIAS:

- Belis, V.; Departamento de Servizos Sociais do *Ajuntament de Sagunt* (2020). Plano de Emerxencia Social do Ajuntament de Sagunt.
- <https://drive.google.com/file/d/1pyMnHkwaaJNNXCcJr4rCXvPUOtxev-QX5/view>
- Las Heras, M. P., e Cortajarena, E. (2014). *Introducción al Bienestar Social*. Madrid: Ediciones Paraninfo e Consejo General del Trabajo Social.
- Las Heras, M. P. (2019). *Trabajo Social y Servicios Sociales. Conocimiento y Ética*. Madrid: Ediciones Paraninfo e Consejo General del Trabajo Social.
- Vicente, E. ; Presidenta do *Consejo General del Trabajo Social*. (2020). Comparecencia na Comisión para a Reconstrución Social e Económica no Congreso dos Deputados.
- <https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=Hyc-SzzCZws&t=15s>